

236

Морские раковины

№119

Куда

Киев - 549
всел. Чкалова 52,
кв. 38.

Кому

Мандяку В. А.

Индекс предприятия связи и адрес отправителя

317446

Кировоградская обл.,
Масовишківської р-н
п. Слободино, Зарічна 3,
Луценко З. С.

252054

Пишите индекс предприятия связи места назначения

"Трив людяна - не водися" М. Станіславський.

Голод 33-го на Україні - це безкровна війна в якій не було пощади нікому по селах, Стрелецькій голод носив всія моряд, не думав ні старших, ні малих, їввало і таке, що батьки випрадали погумтя малю, з'їдали своїх дітей, А скільки залишилось дітей-сиріт?!

Єсть у нас поселення голодів поганку 70-х років, розташоване на території вулиці Сакарім, жителі якої виїхали в 33-ому році. Маса зарізка везена (сусідня) туди спустилася в той період. Маловізна жінка зберегла свої діти, вийшла в літо, діти повернувся перед війною, ось так рятувалися від голодної смерті. Це те викривлення в убогості.

Були такі "активісти" в селі: голова сільради Соболев (ініціалів не пам'ятаю), а особливо по-бездумному ставився до сільгосп бригадир Луценко Арсен Микитович. Щодня до сходу сонця розігнав на кожні п'ять кожну хату і виводив на роботу, не дивлячись на те, як зварилася земля хотіли діти їсти, їввало з'їхавши з коня, забігав у хату, забрав з відра воєнок у ноги, жінку виводив на роботу, а діти плачуть і їсти.

А сама пам'ятаю таке, коли їшли на пасовище до дри, що поріза, і шукала накіше і козачків. А потім в ноги не було їм.

Тув у селі виконавцем - активістом Називався Іван Іванович (Називали Іваном), який ходив з гострою пілою, скрізь цю пілою в хату і забрав жид до зерниці, до квасолни, до картошки, до бичка. Весною почалася масова голодовка а в травні місяці почався масовий мор.

Стрела, щоб смієти померших 33-го року були, ішли викордувати на граніт! Цього викладають всі жителі села.

Треба знати історію свого народу щоб ніколи не повторився такий злочин, бо кров людська - не вода, прасвати не годиться". А таких "активістів-погуби-тків" народу осудити всією громадські-стю. Бо той страшний мор був заподіяний саме такими "активістами" люди іде-сущою увіт білої ахачії, перетвореній з су-шеским берестовим листям, м'ятам лаводи. А борщ варили з бурякового м'яса та картоплі. Знесили голодом, люди не могли передвигатись не лише працюючи.

А якій лізерній заробіток був?! Нічого було й моти в мекці як замісали. Люди робили жорна, але їм та "активіст" розбивали, щоб обвезимити до краю людей. Вороги штовхали країну на голод, не-статки, щоб величати неадекватність народу. Така "активіст" - це зрідка пе-ред людством. "Тудісно їм судити."

Це Сталін видав наказ вивідати в селян хліб до зеренки. А для перевірки, як їде хлібозаготівля на Україну послав високі ко-місії із близьких своїх підручних - Мамон-та і Чаганового. А результатом перевірки люди висирали цимем селями, послав зво-зили до їм як худобу. Часто люди їли дохлі коні, добу, в кого корова була, ря-тувало молоко. Але в воно було дуже гір-ке. Корови не паслися, як тепер, а викорис-товувались на франції (в пелузі), на акирдуван-ні, на косовиці (в жатві) на підарянку коням: коні вперед, а за ними корови. Іде було ноги молоко! А 250 літрів - план до двору. Коро-валі ноги в жатках повривали, вони падали, а їм були нимісхорно. Я знаю такого жат-каря Камінного Ю., бо планка за своєю коро-вою-кормилицю.

Колективізація на 33-ій річ була завершена, Проходила вона тязко, истуресам, під натиском зверху. А хто сумнівлявся, до хотів працювати біля залізі, про яку все життя мріяв і борюва за неї, того обля-ляли ворогом народу, забірали невгдасю куди.

Таких у насаву сімі Тєрезівка, на Кіро-воградщині, було нескало, Талєтара, як забірали Любомирєвского Селєна, Замислаєв Мінка і шестєро дітей. Щоб вратувати їх від голодної смерті, старася розіслала міже людєми на заробітки, до шкани не ходили — треба заробляти. А батька так і до цих пір не чує. Саві дітей поста-ривши втєсе, в асирив узнаши місец захо-рєкєня батька дог мо старіамь.

(Дорога редакція, допомоси їм!)

А історію свого народу нас не забудити, її можна запам'ятати з розповідєй, з народного фольклору. Мануїлівєд, в перюд Вітчизняної війни народ склав такей ба-лод:

— Що там робить відьма?

— А що? Журнууть та побєуть, аж до лєкє в Москву чутє.

Моя адреса:

Луценко Зіна, ветеран праці, устєль, с. Тєрезівка, Маловіскієвского ра-йону, Кіровоградської обласі,

Дорогий тов. Маняк В. А.!

Прошу надрукувати цей матеріал в Сївєрєвєдєх "Вістєх", дуже просєть зметєй с "Тєрезівки, щоб прочитати про перєжєтє.